

Kdor želi v vradnim ali pa v ostanitnim listu karkoli si bode naznaniti, plača za vsako verstico z navadnimi čerkami za enkrat 3 kr., za dvakrat 4 kr. in za trikrat 5 kr. in kdor sam

Vradni list št. 14.

ne utegne v slovenskim jeziku sestaviti, zna nam tudi sostavek v nemškem jeziku poslati, proti tem, de od vsakih treh tiskanih verst en krajar za predstavljene odrajta.

k 33. listu Ljubljanskiga časnika, vtorik 23. mal. Serpana 1850.

št. 9691. Razpisi (76.) 1

kralj. angleške komisije za Londinsko občno obertnijsko razstavo v letu 1850 z naredbami mnogih držav evropskih zavolja vdeležnja pri tej razstavi.

I.

Naredbe oblastnij, ktere imajo obertnijsko razstavo v Londinu v letu 1851 vredovati.

(Po naznanjenih v časopisu „Austria.“

„Austria“ št. 51 od 1. Sušca. Londinska komisija za nadelanje in vravnavo obertnijske razstave v letu 1851 želi, s tacimi družtvi ali osebamii vsake dežele, ki bo k razstavi poslala, v zvezo stopiti, kteri se smejo kot zaupni možje razstavljevcv misliti. Ona razglasi, de bo občna razstava v štéri oddelke razdeljene:

1. Sirovine,
2. Orodja in mašine,
3. rokočine, in
4. dela izobrazivne umetlnosti.

Komisija želi, zavolja izmere prostora ji naznaniti, koliko bi se ji poslali vtégnilo, ona pozove, ji to priobéti kakor tudi ji vrade in agente v deželah imenovati, s kterimi bi se zastran reči pomeniti mogla, ktere razstavo utičejo.

Št. 54 od 5. Sušca. Komisija da vediti, de se bo razstava 1. veliciga Travná 1851 pričela in de bo komisija od 1. Prosenca do Sušca 1851 vse za razstavo namenjene reči prejemala. Prostor za razstavo je na južni strani Hyde Parka v obširnosti 11¼ do 14 oralov odločen. Ptuje in kolonialno blago se bode, tode le za razstavo, cola prosto pripustilo. Pravila, po kterih se imajo častne darila v znesku 20.000 liber šterlingov za posebno lične razstavljené reči razdeliti, še niso sestavljene.

Št. 62 od 14. Sušca in št. 83 od 8. maliga Travná. Gospod Digby Wyat, občni tajnik Londinskiga odbora pozove, do 8. mal. Travná 1850 načerte za stavbo poslopja za razstavo poslati.

Iz načerta planjave, ktere je za poslopje za razstavo treba, ki je izpisu priložen, in iz programa za to poslopje se posname:

Obširnost pokritiga poslopja ima 700000 angl. □ komolcov (kakih 11¼ avstr. oralov) znesti.

Céli obseg planjave za rastavo z odpertimi prostóri vred ne sme 900.000 angl. □ komolcov (kakih 14½ avstr. oralov) preséti. Poslopje ima eno nadstropje imeti, zoper ogenj terdno zavarovano in tako narejeno biti, de bo svitlava od zgorej doli padala.

O zvonaj in znotraj in k vsim delim bo moglo mogoče biti, zložno hoditi, in za odločene sobe samo za rastavljavce, kakor tudi za posvetovavne, zborne, obédne stanice in druge naprave za javno in osebujo rabo bo moglo previdjeno biti; tému namenu odločeni oddelki znajo tudi dva nadstropja imeti.

Št. 63 od 15. Sušca. Londinska komisija za razstavo da reči na znanje, ktere bodo v vsih štérih glavnih oddelkih vredjene, kakor tudi tiste, ktere se k razstavi ne bodo pripustile. Desiravno se je poseben natesek naredil in so poglavniši reči tudi v razglas zastran osnove avstrijsanske komisije za pošiljanje k Londinski razstavi od 11. vel. Travná t. l. vzéte bile, se vunder treba zdi, tukaj vsaj reči opomniti, ktere se ali celó ali pa delama ne bodo pripustile. Te so:

1. Vse vina, spiritusi in izvrete pijače, ako niso nenavadniga vira. Ako bi se izjemama pripustile, morajo zavolja obvarovanja vsake nesreče v dobro zapertih steklenih posodah spravljene biti.
2. Vse reči, ki se silno rade vnamejo, kakor strelni prah, netilni klinčki itd.
3. Vse žive živali in druge lahko pokvarljive reči, ktere bi znale o razstavi poginiti.
4. Malarije z oljnatimi in vodnimi barvami (izjete so predstavljanja tehniških snutkov in procesov).

Št. 89 od 15. mal. Travná in št. 130 od 3. Rošnika. Za poslana reči iz Nemškiga in iz Pruskih in Avstrijskiga dežel, ki so v

zvezi, je 100.000 angl. □ komolcov (1¼ avstr. oralov) odločenih. Razdelitev je bila zvezni centralni komisiji v Frankobrodu n. M. prepušena, pozneje pa od razstavne komisije same storjena, otem takim bi prišlo za Avstrio 30.000 angl. □ komolcov; ministerstvo kupčijstva je pa za primérno večji prostor govorilo, ker se mora skoraj polovica odmerjeniga prostora za prehode in druge službne namene odvzeti.

Londinska komisija se pa nadja, de se ji bo najpozneje do 1. Kimovca t. l. naznanilo, koliko prostora se res potrebuje, in pričakuje popolnih naznanjenj, kako imajo namen, prostor za reči, ki se bodo poslale, z ozeram na štéri glavne oddelke, po kterih se bodo poslana vredile, primérno razdeliti.

Londinska komisija prepusti razsodbo zastran pripušenja ali nepripušenja zvonajnih poslatev skozi in skozi centralnim oblastnijam vsake dežele, ki se imajo ustanoviti. Tem oblastnijam se bodo tudi pogodbe in omejebe, ki bi se od časa do časa zastran pripušenja posameznih reči ustanoviti vtégnilo na znanje dale. Kot centralne oblastnije bo kralj. komisija tiste spoznala, ktere bo vlada dežele, za ktere imajo djavnost, kot take naznanila. Z nepooblastnjenim privatnim se ne bo kratko malo nič pečalo, pa vunder se ne bo pri tem obstalo, de zvonajne reči, ktere so poterjenje pristojne oblastnije dobile, tudi ta sama pošlje, dostojno je, de je za njih pripušenost porok.

Angleško je za sebe in za svoje kolonije polovico prostora vesoljne rastave prihranilo.

Poslane reči se bodo v prvi verstii, ne geografsko po deželah, ampak sistematiško po predelih vredile, pa vunder se bodo v vsakim predelu po deželah razdelile, tako de bodo izdelki eniga plemena vsake dežele po mogočosti skupej razstavljeni.

Kar pripoznanje premij za najboljši razstavljené reči utiče, se za zdaj postavi, de bo povsod, kjer bi se razstavljevci raznih narodov skušali, razsodni odbor iz Anglezov in Neanglezov sestavljen.

Št. 92. od 18. mal. Travná. Kralj. britanska razstavna komisija obstoji, razun iz glavniga in izveršivniga odbora iz štérih predelnih odborov po predelih, po kterih je razstava osnovana, in iz stavbniga odbora. (Stanise New-Palace of Westminster). Predsednik vesoljne komisije je Njegova kralj. vzvišenost princ Albert. Naj imenitniši udje glavniga odbora so: Grof Rosse, Robert Peel (†), minister kupčijstva Labouchere, geolog Lyell, arhitekt Barry, Rob. Stephenson, ministerski predsednik Lord John Russel, Lordje Buccleuch, Oberstone, Granville, Ellesmere, Stanlay, inženir W. Cubitt, udje parlamenta Gladstone, Baring, Pusey, Thompson, Cobden, gospodje Bazley, Gibson, Gott, umetlnik Castloke. Predstojnik izveršivniga odbora je oberstlajtiant Reid, tajnik g. Digby Wiatt. Med udmi predelniga odbora so razun imenovanih še sloveči učeni in fabrikantje de la Buhe, Murchison, Playfair, Faraday, Rumé, Hersel, Brunel, Miles, Ridley, Minton, Pellat, Redgrave, Herbert, Lidiart, Townsend, J. Smith, Lordje Aberdeen, Caning, Ashburton. Tajniki vesvoljne komisije so gospodje J. Scott Rossel in Stafford H. Northcote.

Število v Anglii, Šotii in Irri osnovanih pokrajnih odborov je 108. K tem pridejo odbori zvonajnih dežel, ki se bodo razstave vdeležili.

Št. 93 od 19. mal. Travná. Kralj. britanska razstavna komisija je prejela 10. mal. Travná perve razkaze Londinskih in deželnih odborov zastran podpisov za razstavo. Skupni znesek téh je bil do tistihmal 43.547 liber šterlingov.

Št. 94 od 20. mal. Travná. Britanski colni oddelk je zastran cola prostiga dopušenja vsih izdelkov zvonajnih dežel in kolonij k razstavi leta 1851 to le napravila: Za vpeljavo vsih ptujodeželnih izdelkov je teh le 8 barkostaj odločenih: V Londinu, Liverpoolu, Bristolu, Hullu, Nevkastlu, Doveru, Folkestonu, Southamptonu.

Tiste reči, kterih rastavljavci ne pripeljejo sami, morajo na agente napisani biti, ktere bo kralj. razstavna komisija v ta namen v vsaki imevanih barkostaj postavila in kterih

imena se bodo o svojim času vsim zvonajnim centralnim komisijam na znanje dale, ktere imajo v zadevah Londinske razstave opraviti. Agentje bodo pod nadčuvanjem colnij skerbéli, de poslana, ktere morajo neodpérte ostati, v Londin in v razstavno poslopje, pridejo. V Londinski barkostaji postavljeni agenti bodo poslana o njih prihodu prejemali in neodpérte v razstavno poslopje odrajtovali. De bodo vse poslana po njihnim prihodu gotovo neodpérte in nepregledane v razstavno poslopje prišle, se bo koj o njihnim prihodu v barkostajo vradni pečat colniga oddelka na-nje pritisnil; s tem se bo pošiljavcu kakor tudi colstvu porošstvo dalo. Vse blago se bo cola prosto pripustilo in potem, če se ne bo pozneje na Angleškem spečalo, zopet popolnoma cola prosto oddalo, de se iz dežele pelje. Če se bo na Angleškem prodalo, se ne sme pred odpeljati, preden ne bo razstava popolnoma doversena; potem se pa za tako blago po tarifi postavljeni col plača. Ko bodo poslana reči v razstavni poslopju izložene, se bodo pričá poslavec samiga ali pa pričá njega namestujočiga agenta odperle in ostanejo potem v varstvu kralj. komisije, brez ktere dovoljenja se ne smejo od razstave oddaljiti. Vse Angleško poslano blago ostane v varstvu colniga vrada, dokler se poslavec agent za-nj ne oglasi, ta mora potem svojo oblast, de ga sme v razstavno poslopje spraviti, s pokazanjem vozniškiga lista in povérniga pisma skazati, ktero je bilo razstavljavcu od zadevne centralne oblastnije njegove dežele podeljeno, in ktero se glasi, de je imenovno blago za razstavo namenjeno.

Št. 98 od 24. mal. Travná. Pri Londinskem odboru za pretresovanje stavbnih načertov razstavniga poslopja je 228 obrisov predloženih, med njimi 34 iz ptujih dežel.

Št. 104 od 2. vel. Travná. Ker je bila Londijska razstavna komisija od več strani vprašana, kako se bodo mnogoverstni izdelki eniga in tajistiga izdelavca razstavljali, potem zastran mogočosti, izdelke posebnih krajev in dežel skupej pustiti, in zastran družih z omejenimi zadavki tesno zvezanih reči, je sklenila to le razglasiti:

V razglasu, ki je bil za nebritanske razstavljevce dan, de bi se po njem ravnali, je komisija že opomnila, de bo treba, izdelke vsih dežel najpervo po predelih, v ktere grejo, in ne po njihim izvirku razstaviti, de se imajo pa, kjer se bo brez škode sorédnosti celiga moglo zgoditi, razni v en in tajisti predel gredoči izdelki po mogočosti po narodih, kterih so, vrediti.

Po tem pravilu ima tadaj komisija namen, se tudi glede britanskih izdelkov ravnati. Ker pa komisija velike hasni spozna, ktere morajo iz naredb pričá razstavljevcev samih storjenih izvirati; jim bo, ako postavljene razdelitve predelov ne kratijo, pomožno. Enako bo glede izdelkov posebnih krajev in dežel, če so eniga plemena, ravnala. Kjer se bo želelo in bo zgodno, rokočinstva na pogled ostaviti, se bo dostojno število, če prav raznih, izdelkov iz tega namena skup pustilo; tode v to ojestro potrebne mere ne smejo preseči.

Kadar koli se bodo izdelki kakiga razstavljevca skup postavili, se ima, kolikor bo mogoče, po njegovi želji z njimi ravnati; če bi pa to veliko iztroškov vzrokovalo, jih mora razstavljevce terpeti. Steklene ormare, staje in odre, posebno sostave in take reči za boljši pregled ali varovanje razstavljeniga blaga morajo razstavljevci tudi za svoje stroške priskerbeti.

Tudi asekurancio mora, ako kdo asekuriranje svojih izdelkov želi, on sam terpeti. Komisija prime to prilóžnost, opomniti, de bo, desiravno si bo po mogočosti prizadevala, vunder skorej ne mogoče, poslopje tolike obširnosti tako postaviti, de bi moglo popolnoma ognja varno biti, in desiravno se ima vse previditi, de bi se požar ne naredil, in ako bi nesreča hotla, de bi se primeril, de bi se pogasil, vunder komisija ne more porošstva za zgube prevzeti, ki bi se iz take nesreče pripetiti vtégnilo.

Komisija bo dalje glede občne varnosti in policijstva razstave skerb imela; če bi kak razstavljevce posebniga služabnika želel, de bi

njegovo blago varoval, v redu ohranil in razlagal, mu bo to po dobljenim privoljenju na voljo dano; tode taki privatni čuvaji se bodo pod kaznijo iztiranja vsaciga vabljenja h kupovanju od njih varvanih reči oestro zderžati mogli, ker ima razstava za ogled pa ne somenj biti.

Zavoljo tega je komisija tudi sklenila, da se na razstavljenih reči ne sme cena zapisovati, ker se bodo pa stroški, katerih bo za marsikter izdelek treba, mnogokrat pri pretresovanju vprašanja zastran razdelitve premij prevdarjati moglo, in ker bo komisija ali odbor, ki bo imel premije priznanovati, zastran stroškov prevdarke delati in mogoče de tudi zasliševati, zna razstavljaavec, če se mu vgodno zdi, de prednost njegoviga izdelka v njegovi nizki ceni obstoji, ceno v rajtingi imenovati, katero komisiji pošlje.

Št. 105 od 3. vel. Travn. Londinska razstavna komisija ima namen, pri prihodnji razstavi v plačilo medalje podelovati in povabi v njih izdel umetalnike vsih narodov, kateri bo najličniši naredil.

Tri brončene medalje razne velikosti in risanja se imajo kovati. Glavna plat, za katero se nikakoršen načert ne terja, kaže podobi kraljice in princ Alberta in bo na Angležkim narejena. Tri premije, vsaka po 100 liber šterlingov, se bodo za 3 najličniši načerte za zadnjo plat, ki bodo poterjeni, izpisali. Tri premije, vsaka po 30 liber št. pa za zaunimi najličniši. Načerti se imajo do 1. ali 1. Rožnika poslati. Komisija si prihrani pravico izpeljanja, s premijami obdarovanih načertov sama zaukazati.

I z g l e d e k.

Ime	Stanovanje	Kakošna reč je.	Potrebni prostor v □ komolcih			Srednja visokost	Opombe.
			tla	miza ali klop	stena		

En prepis tega naznanjenja obderži razstavljaavec. Centralna oblastnija ima registre zastran teh objavljenj pisati.

Znesek denarjev ktere bo britansko ljudstvo razstavni komisiji v porabo izročilo, določi obširnost naprav, ki se imajo za napravo storiti. Komisija upa de bo teh denarjev toliko, de se bo cena za ogled tako nizka naredila, de bo vsakimu mogoče, razstavo ogledati.

Št. 124 od 25. vel. Travn. 126 razstavljavcov iz Birminghama potrebuje 13,000 □ komolcov. Razstavni odbor tega rokočinskiga mesta terja, de se imajo imena razstavljavcov na vsako vižo na razstavljenih izdelkih prilepiti; to je Londinska komisija po obširnim dopisovanju odrekla.

Po dopisu severno-amerikanskiga ministra v Lodinu predsedniku kralj. komisije je neki gospod J. J. Smith v Filadelfii po privoljenju severno-amerikanske vlade nasvetoval, tiste izdelke razstave, ki se dajo v Ameriko prepeljati, po doveršeni razstavi v enaki namen tje pripeljati.

Nasvetovavec meni, kralj. komisija nej to menilo k svojimu načertu pristavi. — Razsodba kr. komisije se ni znana.

II.

Naprave mnogih evropskih deršav glede vdeleženja Londinske obertnijske razstave v letu 1851.

(Po naznanilih „Avstrie“)

Št. 55 od 6. Sušca. Francozka državna vlada je vdeleženje razstave kot častno reč spoznala in komisijo sestavila, de v prid obertništva, ki bo svoje izdelke tje poslal, vgodne pota nadela.

Ta komisija se bo kot centralna oblastnija z Londinsko komisijo spoobčila in izdelke vsih francozkih pošiljavcov prejemala. Pred početjem razstavo bo šla cela ali pa delama v London, de razstavo prevdari in posebne naznanila ministerstvu kupčijstva pošlje, ki se bodo potem razglasile.

Št. 72 od 26. Sušca. Po knezu Feliksu Hohentlohe kot predsedniku družtva v varstvo nemške obertnosti se stori zvezni komisiji v Frankobroda nasvet, odbornike obertništva iz posameznih nemških deršav k Londinski obertnijski razstavi občno poslati.

Št. 73 od 27. Sušca. Francozka centralna komisija se je 16. Sušca ustanovila in v šest posebnih odborov z naslednjimi opravili razdelila. 1. Posebni odbor za oskerbstvo in dopistvo.

Št. 111 od 10. vel. Travn. Londinska komisija razglasi, kar izstavljenje mašin, ki delajo, utiče, de se pri tacih mašinah, katerih gibanje in delo se na ogled postavi, to samo priča vladnikov ali njih ljudi zgoditi more. Soparo, ktera 30 liber za pale ne preseže, bo komisija razstavljavcam zastoj priskerbela in jim na mesto napeljati dala. Razstavljavci, kateri stroje (mašine) pošljejo, ki s soparo delajo, nej majhen parostroj pošljejo, ki se da prnesti, na kteriga se more vodivna cev privezati. To velja za vse parostroje moči, 1—6 konj ker mende čez stopnjo nobeno rokočinstvo ali izdelek soparne moči ne potrebuje. Majniši stroji se bodo sestavili in po k razstavi poslanim parostroju gonili.

Če vladniki prenesljivih parostrojov nič zoper to nimajo, se bodo ti za to porabili.

Komisija pa izreče sicer, de bo pač za varstvo razstavljenih reči vse potrebno storila in namreč si vse prizadjala, de ropu ali hudobnemu poškodovanju reči v okom pride in od takih ljudi odgovor terja, pa razstavljavci bi mogli asekurancio svojih reči na vsako vižo sami terpeti in komisija se ne more odgovorna storiti za zgube po ognju ali po drugi nesreči, ktere obvarovanje ni v njeni moči.

Št. 119 od 20. vel. Travn. Vsi, kateri se hočejo razstave vdeležiti, so prošeni, svoj namen ob času naznaniti in poverhni popis (po pridjanim izgledku) plemena vsake reči kakor tudi prostora, ki bo za njih razstavo potreben, za razstavo odločeni centralni oblastniji svoje dezele poslati.

bodo pri nji kot posebno lične spoznane, bi se znale, ako bo to vladnikom vseč, v London poslati, kar se timveč mogoče pokaže, ker bo ta razstava ravno o času, v kterim se bodo mogle z Londoni namerjane reči tje poslati.

Št. 117 od 17. vel. Travn. Saksonska vlada izvoli kralj. komisarja za poslatbo k Londinski razstavi, kateri se ima za saksonske poslavec z Londinsko razstavno komisijo spoobčiti in brez kteriga poterdila se ne bo nobena reč v London poslana prevzela.

Št. 119 od 20. vel. Travn. Tudi kralj. pruska vlada je razstavno komisijo sestavila. Ona bo nji od pruskih razstavljavcov izročene reči, katerih zavaryavna cena je pristojna dokazana, tudi o razstavi zoper nevarnost požarov zavarovala in premio na deržavne stroške plačala.

Št. 125 od 26. vel. Travn. Belgijska komisija za Londinsko razstavo je 15. vel. Travn kupčijskim odborom naznanjenje priobčila, kterimu je poduk za razstavljavce pridano. Potem se morajo deržavni stroški za prevoznjo po besedah sprotniga lista, kteriga ima poslanec dati, deržavi zopet poverniti, če razstavljaavec blago na Angležkim proda. En belgijsk poseben agent bo v Londonu kot pooblastenec vsih razstavljavcov svoje dezele opravila njihne razstave oskerbel. Kot vodilo velja, de more po tej razstavi belgijska obertnija se svetu pokazati, kakor ji sicer tako lahko in z majhnimi stroški ni mogoče; zavoljo tega je treba, de se pri rečeh za razstavo namenjenih na stanovitno rabo, izverstno kakošnost, redovno delo, nizko ceno gleda. Vsaki narod ima svojo osebno umnost in po njem svojo nadzmožnost pokazati.

Št. 126 od 28. vel. Travn. Rusija da na znanje, de se morajo za Londinsko razstavo namenjene reči njene deržave še v jeseni 1850 v London poslati.

Švečja je predstojnika Štokkolmskiga kupčijskiga družtva za namestovavca šveških zadev pri razstavi izvolila.

Norvegija pa je posebno komisijo šestih udov sestavila, ki so vsi predstojniki obertnijske in umetalske akademije v Kristianii.

Kakor se iz Hanoveranskiga sliši, je iz te dezele malo za razstavo pričakovati.

Spania je za Francoskim, Belgio in recimo tudi Avstrio, naj obširniši naprave za vdeleženje pri tej razstavi storila. Za prevoznjo španioljskih izdelkov se bodo deržavne barke porabile in razstavljavci, ki bi na Angležkim premie dobiti vtegnili, se zamorejo nadjati, tudi od domače vlade medalje in poslavljenja dobiti. Tudi španioljske kolonije bodo, kakor se sliši, razstave se vdeležile.

Št. 23. Oznaniilo. (75.) 1

Od c. k. kantonskiga sodništva v Terziču se na znanje da, de bo po dovoljenju visociga c. k. deželnega sodništva v Ljubljani od 3. maliga Serpana 1850 dopoldne od 9—12. ure, in popoldne od 3—6. ure, in po okolj stavah tudi prihodni dan več grajskiskih njiv, travnikov in gojzdov (borštov) na drobno — in tudi planina Korošica imenovana — na Golnika (Gallenfels) prodanih. Več se zve tukej v c. k. pisarnici.

C. k. kantonsko sodništvo v Terziču
12. maliga serpana 1850.

Št. 3018 Oznaniilo. (72.) 1

Za zvezno po vsakdanskem jezdnom potu med velikim Bečkerekam in Pančevo, sta v Uzdinu in Zrepagi staciona postavljeni, ki so s prvim julijam t. l. v djanje stopila.

Kar se s tem pri visokim razglasu c. k. višjiga vodstva komunikacije od 11. junija t. l. št. 1657/P. na znanje da.

C. k. poštvo vodstvo
v Ljubljani 3. julija 1850.

Št. 2790 Oznaniilo. (62.) 2

Z začetkam julija t. l. stopijo odločbe sledeče 6. aprila t. l. v Berlinu sestavljene pogodbe nemško-avstrijske poštne zaveze v polno veljavnost v oziru deržav, ki so zdaj pristopile, namreč Prusije, Bavarskiga in Saksonsakiga. V vzajemnih opravilih z Prusijo, Bavarsko in Saksonsko zgube torej s 1. julijam t. l. vse poprejšne poštne pogodbe svojo veljavo, in pri pisminih pogovorih se more le po določbah imenovane pogodbe ravnati.

Kar se s tem očitno na znanje da
C. k. poštvo vodstvo.
Ljubljana 20. junija 1850.

Hoffmann l. r.

2. " " za kmetijske obertnije.
3. " " za mehaniške umetalnosti.
4. " " za kemijske in rudarske obertnije.
5. " " za obertnije.
6. " " za obrazijoče umetalnosti in sorodne obertnije.

Št. 97 op 24. vel. Travn. Tudi Sardinsko kupčijsko ministerstvo je komisijo sestavilo, ktera ima izdelke za Londinsko razstavo pretresovati in Sardinsko obertnost ondi namestovati.

Št. 106 od 24. mal Travn. Cesarsko rusko ministerstvo za deržavne zemljiša je domačim kmetovavcam sledeče naznanila zastran vdeleženja ruskih obertnikov pri Londinski razstavi razpisalo:

Cesar je veleti blagovolil:

1. V Petrogradu se posebna komisija po izgledu komisij sestavi, kterim se opravila razstav rokočinstev v prestolnim mestu izroči; ta komisija se bo z Londinsko spoobčila in skerbela, de se bodo reči za razstavo namenjene od ondi v Londoni perpeljale.
2. De se težavnostim v okom pride in stroški zmanjšajo, ktere prevoznja izdelkov iz južne Rusije v Petrograd vzrokuje, se ima kmetijskimu družtvu za južno Rusijo prepustiti, v Odesi drugo komisijo umetnih mož sestaviti, ktera bo za rastavo poslana reči prejemala in iz Odese v Londoni poslala. Ta komisija bo oddelk centralne komisije v Petrogradu in se bo s to stanovitno porazumovala.
3. Stroške za prevoznjo reči v Londoni, ktere bote centralna komisija v Petrogradu in komisija v Odesi za razstavo odločile, terpi deržava.
4. Petrograjška komisija bo imela dva oddela, eno za kmetijske in eno za rokočinske izdelke. Za predsednika komisije je ud deržavniga sovela, skrivni svetovavec Tengoborski izvoljen. Posebno se bo prizadevati treba, vunanje dezele z kmetijskimi izdelki Rusije soznati in tako njeno kupčijstvo sprostiti. Tako bodo vrednost teh izdelkov, n. pr. vrednost mnogih žit, ktere v taki ličnosti samo Rusije obrodi, vrednost Ruskih voln in zlasti plemen, ki so samo tu doma, bolj spoznali. Kakor je znano, ima ces. kmetijska družba namen, mesca Kimovca t. l. v Petrogradu razstavo kmetijskih izdelkov napraviti. Reči, ktere

Pogodba

temeljnih postav nemško-avstrijske poštne zaveze.

Člen 1.

Občine določbe.

Obseg in namen zaveze.

Namen nemško-avstrijske poštne zaveze je enake odločbe ustanoviti za poštino in poštno ravnanje z pismi in pošiljki po pošti med različnimi deželami, ki se k poštini zavezi štejejo, ali med poštino zavezo in zunajnimi deželami. Avstrija in Prusija pristopite k poštini zavezi z celima državama. Razun tega bo ona le nemške dežele obsegla. Odločba za notrajne pisma in pošiljke po pošti prepadejo posameznim oskerbništvom.

Člen 2.

Sostavljene poštne okrajne.

Celi upravniški kanton v vsaki poštini administraciji se ima, če ravno ona več deželnih pošt v poštini zaveze oskerbljuje, v razmeri k drugim zaveznim poštini administracijam, za eno samo poštino okrajno.

Člen 3.

Varvanje in pospešenje na pošto danih reči.

Vsako zavezno poštino oskerbništvu je opravičeno, za pisma vselej naj bližje pot porabiti. Pri tem je vsakemu oskerbništvu na voljo dano, internationalne pisma čez druge zavezne kraje posamezno ali v zaprtih zvezkih pošiljati. Za pisma za Hansstädte se bodo vdeležene poštne oskerbništvu na podlagi obstoječih razmer pravice posebno zedinile.

Člen 4.

Zavezne poštne oskerbništvu se med saboj zavežejo, skerbeti de se njim poslana pisma kolikor mogoče hitro na namenjeno mesto odpravijo, in ako kako oskerbništvu naredbo poštinega kurza za pošiljanje lastnih pisem v okrožju kaknega družiga oskerbništvu zase porabi, na prošnjo kakimu družimu oskerbništvu proti tem, de ji stroške poverne, ako jih razkaže, zadosti.

Člen 5.

Vlade se ena drugi, kolikor od njih odvisi, zavežejo, za to skerbeti, de se bo poštini oskerbništvom neovirana raba železnic in enakih naprav, po katerih bolj hitro na namenjeno mesto pridejo, zagotovila.

Člen 6.

Mera daljave.

Daljave med posameznimi deželami poštne zaveze se bo odločila po geografskih miljah (15 na eno stopnjo vravnovara).

Člen 7.

Zavezna teša.

Za vsako določbo teže velja med poštini zveznimi državami colni funt (500 francoskih gramov) za enojno težo.

Člen 8.

Raba denarja.

Plača in obraja se v deželni denarju tiste poštne vradnije, ki poštino pobira. Čez vižo plačevanja se vdeležene oskerbništvu posebno porazumijo.

Člen 9.

Obrajtovanje.

Tisto poštino oskerbništvu, kateri poštne pošiljke neposredno t. j. brez dotika tretje poštne vradnije, pošlejo, in od ktere se ravno na tako vižo prejmejo, prevzame na tirjanje obrajanje in poravnanje z odležimi nemškimi poštini oskerbništvu. Oddaja prerajtane poštine za čez mejo poslana pisma se plača po djanski vrednost prerajtaniga zneska. Vstanovitev oddajnih razmer se priderži posebnemu porazumljenju.

Člen 10.

Pisemska pošta.

I. Prevašva pisem

a) Internationalne zavezne pisma.

Občinska poština.

Vse, po 1. členu k nemško-avstrijski poštini zvezi štete državne dežele so glede pisemske pošte za internationalne zavezne pisma in časopise nerazdeljiva poština okrajna. Zavolj tega se ti dopisavi itd. brez razločka teritorialne meje samo pogovorjena občinska poština naloži.

Člen 11.

Glede poštine.

Poština, ki se po teh vcenilih prerajta, ima vsako poštino oskerbništvu za vse pisma prejeti, ktere so bile iz nje poštne vradnije poslana, naj bodo frankirane ali nefrankirane.

Člen 12.

Dvignenje čezmejne poštine.

Posebna čezmejna poština od dopisavjenja za vse dopisave, ki ne gredo čez mejo zavezna okraja.

Člen 13.

Čezmejna poština.

Za vravnavo prejeme čezmejne poštine posameznih poštini oskerbništev so sledeče odločbe sklenjene:

- Čezmejna poština se odmeri pri zaprtih zvezkih kakor pri posameznih dopisavah, ki gredo čez mejo ali z $\frac{1}{3}$ srebreniga vinarja za miljo, naj več doseže 7 vinarjev, ali pa s primernim zneskam v deželni denarju za lot ravno toliko.
- Nazaj poslana in ne na pravo mesto poslana pisma, pošiljke pod križnim zavitkam in na ogled poslana roba, kakor tudi poštine proste pošiljke se pritem ne vrajtajo.
- Vsaka poština vradnija, ki ima take reči čez mejo pošiljati, je tudi opravičena, prejeme pobirati po razmeri direktne daljave.
- Prejema poštine za pošiljke kake dopisave izjame prejeme čezmejne poštine za ravno tiste pisma.
- Čezmejno poštino poverne tisto poštino oskerbništvu, ki poštino prejme.

Člen 14.

Poverenje čezmejne poštine.

Čezmejne poštine po odločbah 13. člena naznanjene se morajo za poverenje posebno zaznamovati, in naj dalj po preteku eniga leta v okroglim pavšalnem znesku za terpež enake razmere ustanoviti. Vsakimu oskerbništvu je na voljo dano, ako za prav spozna, po prestopnih opravilih druge razmere nasvetovati pri plačanju ali prejemu pavšalnih doneskov.

Člen 15.

Zavezne poštine od pisem.

Občinske poštine za internationalne dopisave naj se po daljavi v enaki lini zmerijo in za enojno pismo (prim. čl. 16) znesajo:

Pri daljavi.

noter do	10	milj	1	gr.	ali	3	kr.
čez	20	"	2	"	"	6	"
čez	20	"	3	"	"	9	"

Za pisemske pošiljke med tistimi kraji, za ktere je sedež manjši poština odločena, zna ta manjši poština po porazumljenju zavezajočih poštini oskerbništev tudi še zanaprej ostati.

Člen 16.

Teša enojnega pisma, tešno in plačno porišanje.

Za enojne pisma se take spoznajo, ki manj kot en lot vagajo. Za vsak lot več teže se poština enojniga pisma povzdigne.

Člen 17.

Pošiljanje z pisemsko pošto.

S pismi brez de bi se vrednost naznanila do 4 lotov, se bo ravnalo kakor z pisemskimi poštini pošiljkami, s težeji pa le potem, ako tisti, ki jih na pošto da, na napisu z pristavkam naravnost to tirja.

Člen 18.

Frankiranje.

Za vzajemne dopisave znotraj zveznih držav, se ima navadno poština naprej plačati, in pred ko mogoče z pisemskimi markami zgoditi.

Člen 19.

Nefrankirane pisma.

Nefrankirane pisma se morajo sicer na odločen kraj poslati, vendar se 3 kr. od njih za lot več odrajta. Za pisma, ki imajo premajhne marke prejemnik ravno toliko več plača.

Člen 20.

Pošiljke pod križnim zavitkam.

Za pošiljke pod križnim zavitkam, ki razun napisa, leta in dneva in podpisa nič družiga pisaniga ne zapopadejo, se brez razločka daljave le 1 kr. za lot odrajta, ako se poština pri oddaji na pošto plača, sicer pa navadna pisemska poština.

Člen 21.

Na ogled poslana roba in mustri.

Za roba na ogled poslano in mustre, ki se tako na pošto dajo, de se lahko vidi, kaj de je, se za vsaka 2 lota enojna pisemska poština odrajta. Tem pošiljkam se sme, de je to ponižanje poštine dopušeno, le eno enojno pismo pridjati, ki se ima z poslano roba ali z mustri skupej zvezati. Sicer se pa pri takih pošiljkah le do 16 funtov po predstojecih odločbah ravna.

Člen 22.

Rekomandirane pisma.

Rekomandirane pisma se le frankirane pošiljajo. Zato mora, kdor pismo na pošto da razun navadne poštine se posebno 6 kr. brez razločka daljave in teže predplačati. Ako tisti, ki pismo na pošto da retour recepise naravnost tirja, je tisti poštini vradniji, ki pismo pošle, na voljo dano, zato še drugo plačo od 6 kr. tirjati. Poverenje za nerekomandirane pisma se od poštini vradnij ne mora tirjati.

Člen 23.

Poverenje.

Poština vradnija, pri kateri je bilo rekomandirano pismo na pošto dano, mora, ako se pismo zgubi, tirjavcu, ko je prevržano, de se je pismo zgubilo, eno marko srebra (20 gold.) plačati, in se oberne na tisto poštino vradnijo, kjer je spričano, de se je pismo zgubilo. Po preteku od 6 mescov ne more nobeden več poverjenja tirjati.

Člen 24.

Osvobodjenje poštine.

Dopisave vsih udov vladarskih rodovin zavezni držav so v vsih zavezni deželah poštine proste.

Člen 25.

Potem se brez poštine v vsih zvezni deželah pošiljajo; dopisave v čisto državo zavezajočih rečeh, od državnih in drugih javnih gospod. eniga dela poštne okrajne s vradnijami družiga dela, ako so v poštini okrogu pri oddaji za vradne spoznane, ktere imajo pravico na oprosteno poštine, ki so z vradnim pečatom zaznamovane, in če je na napisu tista vradnija, ki je pismo poslala, zaznamovana.

Člen 26.

Službene dopisave poštini vradnij med sabo so poštine oprostone. Razpisi privatnih oseb se morajo frankirati. Ako se najde, de se je po zmoti poštinega vradnika to v nemar pustilo, mora krivec poštino odrajtati.

Člen 27.

De se v zadevi oprostenja poštine zaželjena enakomernost doseže, je za notranjo pošiljanje občeno pravilo, de imajo razun najvisjih oseb vradnije le v vradnih rečeh pravice osvobodjenja poštine, osvobodjenje za druge pošiljke naj se kolikor jo mogoče odverne. Osvobodjenje, ktero so popred privatne osebe, družva i. t. d. imele, pride ob veljavo, ali se mora saj kolikor je mogoče omejiti.

Člen 28.

Pisma na neprav kraj poslana.

Pisma, ki niso na prav kraj prišle, se morajo brez odloga na namenjeno mesto poslati, od katerih se le tista poština tirja, kateri bi bile zapadle, ako bi bili po pravi poti šle.

Člen 29.

Pisma, ki se ne morejo izročiti.

Pisma, katerih neče tisti vzeti, na ktere so adresirane, se morajo brez odloga poštini vradniji, kjer so bile na pošto dane, nazaj poslati, vendar se pa ne smejo razpečatiti in zraven tega morajo biti zapečateni z pečatnikom tistiga, kateri jih je na pošto dal. Izjete so le tiste pisma, ki se zavolj enaciga imena na napisu od kogar, na kteriga niso namenjene, razpečatijo, in tudi tiste, v katerih se najdejo srečke prepovedanih iger, katerih se adresiranja po deželni postavah ne smejo poslužiti. Pošiljke, pri katerih se napis ne more razjasniti, al ktere se ne morejo na odločeno mesto odrajtati, se morajo, ako se vidi, de jih ni mogoče pravi osebi izročiti, brez odloga, drugi pa nar dalj po pretečenih dveh mescih, od dveh dohoda na pošto, na ktero so bile dane, nazaj poslati. Pošiljke zaznamovane z poste restante, po ktere nobeniga ni, se morejo, ako tisti, ki jih na pošto da, kaj družiga ne sklene, po preteku treh mescov, od dneva, ko so na pošto prišle, nazaj poslati. V vsih omenjenih zadevah se more vzrok, zakaj de so nazaj poslana bile, na pismu zaznamovati.

Člen 30.

Pri tistih pod čl. 29. zaznamovanih pismih se za nazaj pošiljanje nič poštine ne plača in se torej, ako so bile frankirane, brez vrajtanja poštine na pošto, na ktero so bile dane, nazaj pošlejo. Ako pa niso bile frankirane, se od zadnje poštne vradnije, primorana poština v ravno tistim denarju nazaj odrajta, kakor je bila odmerjena, poština vradnija pa, na ktero tako pismo nazaj pride je opravičena, celo poštino za pošiljanje v prid lastne poštne denarnice porabiti.

Člen 31.

Pisma, ki se imajo na drug kraj, kakor v napisu stoji, poslati, se za take spoznajo in poština se od njih plača, kakor de bi bili adresirane v kraj, v kteriga so poslana, pritem se jim pa mora le poština za frankirane pisma vrajati. Prejšnja odločena poština se v prerajt vzame. Izjema je pa vendar le tam, kjer se pismo mora pošti, na ktere je bilo dano, nazaj poslati, v kterim primerleju se z takim pismam ravno tako ravna, kakor s tistimi, ki se (čl. 30) ne morejo izročiti. Za reklamirane pisma, ktere se ne morejo dotični osebi odrajtati, ki se toraj morajo na prvo pošto nazaj poslati, se sme poštini vradnij, od ktere so pri-

šle; le tista plača vrnjati, ktera je bila od te pri oddaji na nazaj pošiljačo poštno vradnijo narajtana.

Č l e n 32.

Dvignenje neskladnih poštnin.

Razun poštnin, ki so v prejšnjih členih naravnost izrečene, se ne smejo za pošiljanje internacionalnih zaveznih dopisav nobene druge odrajtvala tirjati, in pripušeno je tistim poštnim opravništvam naročivno odrajtvalo tirjati, pri kterih še obstoji, in to še le po izjemi. To odrajtvalo se pa nikakor ne sme čez zdajni znesek povišati, in zadevajoče opravništva bodo na to gledale, de jih bodo po mogočnosti celo ob veljavo djale ali saj ponižale. Povernenje gotovih strožkov za posebne preskerbljenja (n. p. poslanje posebniga pota) ni izključeno.

Č l e n 33.

Dopisave v tuje dežele.

Zavezna dopisava z zunajnimi deželami je ravno tistim pravnju podveržena, kakor internationalna. Pri tem stopi tista poštna vradnija na meji, kamor dopisava po zaveznih državah neposredno pride v razmero nadavne vradnije, in tista, kjer se ima oddati, v razmero oddavne vradnije. Nadavna poštnina v členu 19 omenjena za nfrankirane pisma, se tukej prirajta.

Č l e n 34.

Vse z zunajnimi deželami neposredno v zvezi stoječe poštne vradnije se zavežejo, skerbeti, de bodo proti zunajnim deželam občne odrajtvala poštne zaveze pred ko bo mogoče veljavo zadobile, in de ne bodo za lastne dopisave na nobeno vižo vgodnejših pogodb vstanovile, kakor tiste, ki imajo za celo zavezno obkrajno veljavo.

Č l e n 35.

Za dopisave med zavezno in tujo državo, ki pridejo skoz kraj zavezniga mejniga poštniga opravništva v zapertih zvezkih, ostanejo v navadi med časam sedaj med zavezno poštno vradnijo in zadevajočo tujo državo obstoječe pogodbe, priderži se pa posebno porazumljnjne pri plačanju čezmejne poštnine z mejnim poštnim oskerbništvam.

Č l e n 36.

Čez mejo poslana tuja dopisava tujih držav se, ako gre skoz v sredi ležeče zavezne države za zavezno dopisavo ima. Pogodbine razmere mejnih držav k zunajnim deželam naj se prostimo zjedenju zadevajočih držav pripuste. Ako se po obstoječih poštnih pogodbah z tujimi državami, od teh za zavezne opravništva, ki v sredi leže, večjodrajtvalo poverne, kakor imajo po predpisanih odločbah plačati, naj se tiste poštne oskerbništa, ki prehod takim dopisavam pripuste, za zgubo, ktero z pomanjšanjem prehodne poštnine terpe, od mejnih poštnih oskerbništev za toliko odškodjejo, kolikor jim je pomanjšanje prehodne poštnine v prid.

Č l e n 37.

Kolikor je mogoče naj se poštne pogodbe z tujimi državami tudi pred pretekanjem pogodb napravijo, in nova vstanovitev naj se po odločbah zaveze sklene. Pogodbe, ki se imajo iz noviga vstanoviti, naj se drugim nemškim poštnim oskerbništvam toliko naznanijo, kolikor njih prid tirja.

Č l e n 38.

II. Ravnanje z časopisi.

Občne odločbe.

Poštna vradnija zaveznih držav preskerbi prejemanje naročila na časopise, ki v zvezni obkrajni kakor tudi v zunajnih deželah izhajajo, kakor tudi pošlilitev in izročenje naročnikom.

Č l e n 39.

Časopisi v zaveznih deželah, ki se v zavezni obkrajni razpošilajo.

Poštne oskerbništa so dolžne, časopise, ki v drugi zavezni deželi izhajajo, ako se kdo pri njih nanje naroči, pri tisti poštni vradniji naročiti, v ktere okrožju se časopisi izdajajo. Pri tem je zjedenju vdeležnih poštnih administracij pripušeno, posamezne poštne vradnije zaznamovati, pri kterih se zamore kdo naročiti.

Č l e n 40.

Pošiljanje se ima naravnost po odločbi naročivne poštne vradnije zgoditi.

Č l e n 41.

Naročiti se praviloma ne more za manj kot za četert leta, izjemno se prijema pa vender tudi v posebnih zadevah za kraji čas naročilo. Sicer se pri tem po pogodbah založništva naj bolj ravna.

De se zamorejo vsi tisti od začetka, ko začne kak časopis izhajati, dobiti, se morajo naročila zgodaj zgoditi, de poštna vradnija liste v pravim času zamore dobiti.

Č l e n 42.

Ako se vidi pri prejemu kakiga časopisa,

de kakiga naročeniga lista manjka, se more list brez strožkov naročniku poslati, ako se ta reč pošti naznani, v drugih zadevah mora pa založnik stroške poverniti.

Č l e n 43.

Za internationalno odpravo časopisov, ki v zaveznim okraju na svitlo pridejo, se občinska poštnina kakor bo pozneji omenjena, odrajtuje in se med naročivno, pošiljajočo poštno vradnijo enakomerno razdeli.

Dodati se za čezmejno pošiljanje, skoz tretji zavezni poštni kraj nič več ne sme. Ako bi se pa iz eniga zavezniga kraja v drug zavezni namenjena pošlilitev po tuji poštni vradniji, ki ni med zveznimi poslala, se mora odrajtvalo, ki se tuji poštni vradniji plača, vrnjati v zavezno odpravno plačo.

Č l e n 44.

Plača za internationalno odpravo časopisov, ki v zveznih državah izhajajo, se brez razločka daljave v ktero se pošiljajo, takole odloči:

1) Za politiške časopise, t. j. za take, ki so namenjeni politiške novice naznanovati, znese občinska odprava petdeset percentov od cene, za ktero pošiljajoča poštna vradnija časopis od založnika prejme; vender mora

a) pri časopisih, ki vsak teden šestkrat ali sedemkrat na svitlo pridejo, mora biti odpravna plača naj manj 3 gold. v srebru, ali dva pruska tolarja nar več pa 9 gold. v srebru ali 6 pruskih tolarjev;

b) pri časopisih pa, ki manjkrat kakor šestkrat na teden na svitlo pridejo, nar manj 2 gold. v srebru, ali en pruski tolar in 10 gr. in nar več 6 gold. v srebru ali 4 pruske tolarje.

2) Za nepolitiške časopise znese odpravna plača ne manj in ne več, kakor pet in dvajset percentov od gotove cene, za ktero pošiljajoča poštna vradnija časopis od založnika dobi. Naročnikom se vrnja samo gotova cena zraven zadevajoče odpravne cene.

Č l e n 45.

Ponižanje odpravne plače, ako posebni vzroki za to govore, se pogovoru zadevajočih poštnih oskerbništev pripusti.

Č l e n 46.

V členu 40 naznanjena odpravna plača ne zapopade tudi oddaje časopisov v stanovanja naročnikov, ampak oddajni poštni vradniji je na voljo dano za to oddajo primerno plačo tirjati, vender znesek ne sme že obstoječiga preseči.

Č l e n 47.

Poštna vradnija, ki časopis naroči, mora tisti poštni vradniji, od ktere časopis dobiva, zadevajočo plačo naj dalj še med pervim mescam naročenja odrajtati.

Č l e n 48.

Ako časopis pred neha izhajati, kakor je naročnina potekla, mora naročnikom za čas v kterim časopisa niso dobivali, zraven primerne oddajne plače tudi naprej plačana cena, kolikor jo zamore založnik poverniti, odrajtati.

Č l e n 49.

Ako naročnik tirja, de se mu časopis na kak drugi kraj, kakor se je naročil, pošilja, se mora to zgoditi proti tem, de more naročnik plačo, ktera se odrajta za križne zavitke, donesti, zatorej se take pošlilitev od poštne vradnije posebno za kom poslana zaznamvajo.

Č l e n 50.

Zunajni in tudi za zunajne dežele namenjeni zavezniški časopisi.

Z zunajnimi in v zunajne dežele namenjenimi zavezniškimi časopisi se ravna po predpisanih odločbah tako, de se zadevajoča mejna poštna vradnija, pri kteri se časopis naroči, za založni in oddajni kraj spozna. Gotova cena je pri tem kupna cena.

Č l e n 51.

Vožna pošta.

Vstanovitev daljave.

Pri zamenjavi pošlilitev po pošti se poštnina po daljavi poštnih mej in odhodnih resp. namenskih krajev rajta.

Č l e n 52.

Zamenjavni kraji.

Med vsakima sodnima poštam se vstanovi za oddajo pošlilitev potrebi primerno število zamenjavnih krajev.

Č l e n 53.

Za odmerjenje poštnine pošlilitev po pošti se bo pogovorilo vstanovljenje mej, do kterih in od kterih se poštnina obraja in prijema.

Č l e n 54.

Ako so prevožne meje kakiga poštniga opravništva z medležečo zemljo kakiga družiga poštniga oskerbništa pretergane, se skupej zrajtajo posamezne daljave vsake pošte.

Č l e n 55.

Poštnina za čez mejo poslana pošlilitev.
Za prerajtanje poštnine za čez mejo poslana reči, se pri več prehodnih linijah število milj na srednjo daljavo odmeri.

Č l e n 56.

Cena vošne pošte.

Za vsako pošlilitev po pošti se prerajta teža, vrednost pa le takrat, ako je na pošlilitev zaznamovana.

Č l e n 57.

Na manj težne poštnine se odrajta za vsako daljavo:

do 10 milj	3 kr.	ali	1 gr.
čes 10	6	"	2 gr.
in čes 20	9	"	3 gr.

Za vsako pošlilitev, na ktero z rabo tarife po teži veči poštnina pride, se ima odrajtati: Za vsak funt na vsakih 5 milj $\frac{1}{2}$ kr. v srebru, ali pa v primernim deželnim denarju. Loti, kolikor jih je čez funtov se za en funt vrnjajo. Za tiste pošlilitev, na kterih je vrednost zapisane, se ima plačati: Do 50 milj za vsakih 100 gold. 2 kraje. in za vsakih 100 tolarjev 2 groša, stem pristavkam, de se za manj kakor 100 goldinarjev toliko kakor za 100 odrajta. Za poštnino in obrajtanje pri vožni pošti v rabi denarjev se porazumejo sosedne države.

Č l e n 58.

Poroštva.

Pošlilitev je prosto, meje poroštva po naznanenju vrednosti po lastni volji odmeriti. Pri poškodovanju ali zgubljenju se odškodovanje odmeri po naznanenu vrednosti, razun ako se škoda ali v vojski ali v nezaderžljivih natorskih prigodbah pripeti. Tudi za pošlilitev, pri kterih ni vrednost zaznamovana, se odškodnina plača; vender pa se za funt ne da več, kakor 10 grošev ali 30 kraje. in pri poškodovanju med to mejo se more odškodnina le za toliko tirjati, za kolikor se je poslana reč poškodovala.

Č l e n 59.

Občne odločbe.

Ako je več zvezkov pod enim napisam, se za vsak zvezek plača od teže in vrednosti posebej prerajta.

Č l e n 60.

Za adresirane pisma za pošlilitev po pošti se ne plača poštnine ako nimajo teže za en lot. Za težji pisma pa se mora navadna poštnina odrajtati.

Č l e n 61.

Pošlilitev se zamorejo ali nfrankirane ali pa popolnoma frankirane na pošto dajati.

Č l e n 62.

Plače v slabim dnarju in druge posebne odrajtvala, se ne smejo tam, ker so v navadi, povišati, nove ne vpeljati in to se ima v pervim poštnim pogovoru (čl. 68.) vstanoviti.

Č l e n 63.

Poštnina se prerajta po predstoječih tarifnih odločbah za vsako pošto posebej.

Č l e n 64.

Pošlilitev, ki nazaj pridejo, ali ki naprej gredo so podveržene odrajtvalu daljave tje in nazaj.

Č l e n 65.

Glede ravnanja z pošlilitev po pošti pri nadaji in oddaji veljajo deželne naredbe.

Č l e n 66.

Pri obširnih vožnopoštah in čezmejnih opravilih se bo treba porazumeti za mogočo vpeljavo čezmejnih listkov.

Č l e n 67.

Posredniška odločba.

Ako bi se v rabi kake odločbe pomote prigodile, ki se z nasprotnim porazumljenjem ne morejo poravnati, se bo v ta namen posredniško opravništvo, kterimu se morajo vse poštne vodstva podvreči tako vstanovilo, de bo v posameznim primerleju vsaka stranka nevedležno poštno administracijo iz zaveze za posredniško oblast izvolila, in ta dva posrednika se potem tretjemu nevedležnemu zavezniškemu poštnemu oskerbništvu pridružita.

Č l e n 68.

Razvitje zaveze.

Daljši razvitje zaveze in vpeljanje občnih poprav, enakomernost postav in vravnaj je prideržano začasnemu zboru nemških poštnih govorov.

Č l e n 69.

Terpeš pogodbe.

Sedajna zaveza stopi 1. julija 1850 v življenje. Ostane do konca leta 1860 in od tega časa zanaprej z prideržkam enoletniga naznanenja v veljavi.

Berolin šestiga aprila tisuč osem sto in petdeset.